

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mpkf.II.10.067/2025/3.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:
dr. Kiss László Gábor ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:
dr. P. Németh Andrea ügyvéd (cím4)

A per tárgya: munkabér

A fellebbezést benyújtó fél:
felperes

A fellebbezéssel támadott bíróság neve és a támadott határozat száma:
Győri Ítéltábla Mpkf.V.35.012/2025/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítéltábla végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a 15.000 (tizenötezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Tatabányai Törvényszék 54.M.70.080/2023/72. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, az ítélet ellen előterjesztett 73. sorszámú fellebbezését elkészttség miatt visszautasította a 74. sorszámú végzéssel. A felperes 75. sorszám alatt igazolási kérelmet terjesztett elő a fellebbezési határidő elmulasztásának kimentésére, amelyet a Győri Ítéltábla az Mpkf.2. sorszámú végzésével elutasított.

[2] Az ítéltábla megállapította, hogy a 72. sorszámú ítéletet a felperes jogi képviselője útján 2025. március 18-án töltötte le, fellebbezését pedig 2025. április 3-án 00 óra 00 perc 31 másodperckor, a 15 napos fellebbezési határidőn túl nyújtotta be. A fellebbezés űrlapját azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés (a továbbiakban: AVDH) szolgáltatás igénybevételével terjesztette elő, azonban a fellebbezést nem látta el elektronikus aláírásával és időbélyegzővel. 2025. április 9-én a 75. sorszámú beadványában a polgár perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdésében írt követelményeknek megfelelően ismételten benyújtotta a fellebbezését és csatolta az igazolási kérelemét.

[3] A felperes igazolási kérelemben előadta, hogy jogi képviselője 2025. április 2-án a délutáni órákban ("ügy 15 óra után") felszökő láza és rosszulléte miatt legyengült, emiatt a fellebbezést 2025. április 3-án 00 óra 00 perc 31 másodperckor tudta benyújtani. A hirtelen fellépő, elhúzódó rosszullét miatt 2025. április 3-án tudott orvoshoz fordulni, aki megállapította, hogy akkut vírusfertőzés okozta a heveny rosszullétét, az orvosi igazolást mellékelte. Hivatkozott arra, hogy 2025. április 2-án a délutáni és esti órákban helyettesről már nem tudott gondoskodni.

[4] Az ítéltábla az igazolási kérelmet nem találta alaposnak. Utalt arra, hogy a felperes 2025. április 3-án előterjesztett - az űrlap tekintetében AVDH-val hitelesített - fellebbezése nem felelt meg a Pp. 114. §-ában, a 325. § -ában, a 608. § (1) bekezdésében, a 2023. évi CIII. törvényben (a továbbiakban: Dáptv.) előírt formai követelményeknek.

[5] Rámutatott, hogy az igazolási kérelemben csak az volt igazolt, hogy a felperesi jogi képviselő 2025. április 3-án vírusos fertőzés megbetegedésben szenvedett és orvosi ellátásban részesült.

[6] Álláspontja szerint ez az orvosi igazolás nem alkalmas annak igazolására, hogy 2025. április 2-án objektív akadálya volt a fellebbezés Pp. 608. § (1) bekezdésében rögzített követelményeknek megfelelő előterjesztésének. A felperes a formai követelményeknek megfelelő fellebbezést 2025. április 9-én terjesztette elő, 6 nappal a vírusfertőzés diagnosztizálását követően. Az orvosi igazolás nem tartalmazza, hogy a betegség 2025. április 9-ig tartott és azt sem, hogy 2025. április 2-án is fennállt.

[7] A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben – tartalma szerint – kérte a végzés megváltoztatását és az igazolási kérelemének történő helyt adást.

[8] Sételmezte: az ítéltábla figyelmen kívül hagyta, hogy a mulasztás vétlenségét csupán valószínűsíteni tartozott, továbbá a méltányos elbírálás követelményét is. Álláspontja szerint, nincs jelentősége annak, hogy a határidőn belül hanyadik napon nyújtotta be az

igazolási kérelmét, és annak sem, hogy az elkésett fellebbezés a formai követelményeknek megfelelt-e, mert azt az igazolási kérelemmel együtt újból elő kellett terjesztenie. Megítélése szerint az ítéletábra az igazolási kérelem elbírálása során megsértette a Pp. 151. § (2) bekezdésében és 153. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[9] Részletesen indokolta, hogy rosszullete miatt nem volt módja 2025. április 2-án orvosi ellátást igénybe venni és bemutatta betegségének jelentkező tüneteit. Előadta, hogy megromlott egészségi állapota miatt nem látta el az elsőként benyújtott fellebbezését elektronikus aláírásával. A határidő elmulasztásáról és a formai hiányból a 74. sorszámú végzésből szerzett tudomást. Érvelése szerint a 31 másodperces késedelem adódhatott a rendszer pillanatnyi lelassulásából is. Álláspontja szerint a mulasztása vétlenségét megfelelően valószínűsítette.

[10] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében kérte a fellebbezett végzés helybenhagyását. Álláspontja szerint az igazolási kérelem nem alkalmas a határidő elmulasztása vétlenségének valószínűsítésére.

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] A Kúria az ítéletábra döntésével egyetértett, indokait azonban nem osztotta teljes körűen.

[13] A Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók. A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik.

[14] Azt, hogy az igazolási kérelem előfeltételei fennállnak-e méltányosan kell elbírálni [Pp. 153. § (3) bekezdés]. Ez a rendelkezés elősegíti, hogy a fél az igényének érvényesítése során a menthető okból történt mulasztása esetén ne kerüljön hátrányos helyzetbe. A kérelem méltányos elbírálása azonban nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését. A mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt [Kúria Pkf.I.24.857/2022/2.; Kúria Pkf.I.25.200/2016., megjelent: BH2018. 51.].

[15] A Kúria osztotta a felperes álláspontját a tekintetben, hogy az igazolási kérelem elbírálása során a mulasztással érintett beadvány formai hiánya közömbös. Kiemeli azonban, hogy az igazolási kérelem csupán a határidő elmulasztásának kimentésére szolgál, a formai követelményekkel kapcsolatos mulasztás igazolással nem orvosolható. Helyesen hivatkozott a felperes arra is, hogy az igazolási kérelem elbírálása során nincs jelentősége annak, hogy azt a fél az előterjesztésére nyitva álló határidő hányadik napján nyújtja be, továbbá arra is, hogy mulasztása vétlenségét nem igazolni, hanem csak valószínűsíteni tartozott.

[16] A Kúria a felperes előadása és a csatolt orvosi igazolás alapján valószínűsítettnek értékelte azt a körülményt, hogy a jogi képviselője 2025. április 2-án az általa körülírt betegségben szenvedett.

[17] A felperes igazolási kérelmében felhozott indokok azonban méltányos elbírálás esetén sem voltak alkalmasak a mulasztás kimentésére. A jogi képviselőtől ugyanis a kialakult és töretlen bírói gyakorlat szerint elvárható, hogy megbetegedése esetén – az általa képviselt fél jogainak megóvása érdekében – a helyettesítéséről gondoskodjon. Ennek elmaradása olyan ügyviteli hiányosság, amely a késedelem vétlenségét kizárja (Kúria Pkf.24.845/2019/2., közzétéve: BH2020. 211.; Pf.V.24.520/2024/2.).

[18] A felperes jogi képviselőjétől ekként elvárható volt, hogy 2025. április 2-án 15 óra után kezdődő rosszullete miatt helyettesítéséről gondoskodjon, figyelemmel arra is, hogy

előadása szerint ebben az időpontban a fellebbezés már csak véglegesítésre és végső átnézésre várt. A mulasztása sikeres kimentéséhez a megbetegedésén túl ezért azt is valószínűsíteni kellett, hogy a jogi képviselő olyan állapotban volt, ami miatt helyettesítéséről is képtelen volt gondoskodni [Kúria Gf.V.30.321/2024/2.]. A felperes előadásából azonban ilyen fokú akadályoztatásra, e körben az önhiba hiányára nem lehetett következtetni. A rosszullét jelentkezésének időpontja és felperes jogi képviselőjének vázolt állapota nemhogy akadályát képezte, hanem éppen nyomatékkel indokolta a helyettesítésről való haladéktalan gondoskodást a felperes fellebbezési jogának gyakorlása céljából.

[19] A Kúria figyelemmel volt arra is, hogy a méltányosság alkalmazása során a töretlen bírói gyakorlat szerint magasabb az elvárhatóság mércéje a jogi képviselőkkel szemben. Erre figyelemmel a jogi képviselő mulasztásának vétlensége ez esetben a Pp. 153. § (3) bekezdésének méltányos elbírálást előíró rendelkezése mellett sem állapítható meg. A méltányos elbírálás követelménye egyebekben sem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények objektív értékelését (Kúria Pf.V.24.650/2018/2., megjelent: BH2018. 314.; Pf.V.24.520/2024/2., Pfv.II.21.089/2024/2.).

[20] Az ügyviteli hiányosságból adódóan az igazolási kérelem nem volt alkalmas arra, hogy abból az önhiba hiányára, a mulasztás vétlenségére megalapozottan következtetni lehessen, ezért az ítéletábra Pp. 151 § (2) bekezdésének és 153. § (3) bekezdésének sérelme nélkül, megalapozottan utasította el a felperes igazolási kérelmét.

[21] A Kúria mindezek alapján az ítéletábra végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre. Az alperes a fellebbezésre tett észrevétellel kapcsolatos költségeit nem számította fel, költségjegyzéket nem csatolt, ezért arról nem kellett rendelkezni [Pp. 81. § (1) és (5) bekezdés, 82. § (3) bekezdés]. A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pont és 47. § (1) bekezdés; Pp. 83. § (1) bekezdés, 102. § (6) bekezdés, 525. § (2) bekezdés].

[23] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András bíró